

Szerkesztőségi iroda:

Füster Szt. Ferencziek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margittai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre 6 frt
Fél évre 3 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések megfogadásának:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécében:
Schalk H., Dukas M., Oppell A.,
Daube G. L. és társakál és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyitlér petítőre 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tiszti önszolgáló szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” és „Aló-Muraközi-Takarékpénztár” és „Önszolgáló-szövetkezet” és a Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképző-tör” hivatalos közlönye.

A „Temetkezési-egylet”-ről.

Tek. Szerk. Ur!

Korántsem tartozom azok közé, kiket az ősz hajszál memento mori gyanút arra figyelmeztet, hogy temetődik költségeinek mikénti fedezéséről komolyan gondoskodjanak. Nem akarok még meghalni! Temetésemmre tehát nem is gondoltam volna, ha a „Muraköz” nem sugja fülembe, hogy „minden ember halandó.” Miután pedig ez axiómát elfogadom, elhiszem azt is, hogy „én is” meghalok.

Nem tudom, mit tartalmazott e lapok 32 ik számának a vezércikke -- egyszerűen azon oknál fogva, mert azt nem olvashattam -- s így meglehet, hogy soraim utat nem tartalmaznak, de olvastam a M-nesey ur tollából kikerült, ide vonatkozó közleményt, amely bennem is némi reflexiókat ébresztett; ide írom azokat.

Ha valaki Csáktornyan az egyleti életet figyelemmel kísérte, úgy meggyőződhet arról hogy városunk lakossága nem alkalmas még oly humanus egylet fenntartására sem! Nem elegendő valamely egyletet csak megalkotni, fenn is kell azt tartani! Társadalmunkban hiányzik a közszellem, hiányzik a kitartás, melyek nélkül az egylet áldásos működése lehetetlen. Számítunk 200—300 tagra s e szám -- jó esetben -- 30 ra olvad! Számítunk

arra, hogy a csekély tagsági díjak rendszeren fognak befolyni az egylet pénztárába, s az ügyvédet (egyleti) nem nélkülözhetjük!

Minden művelt községben találunk a közszellemet ápoló és fejlesztő (nálunk a hazafiságot is!), a társadalmi életet élénkítő, a kasztokat egymással egyesítő, az általános műveltséget előmozdító u. n. kaszinót. A magát Muraköz középpontjának tartó, intelligens Csáktornyan azonban meglehetősen veszi tudomásul az idegen, hogy e városnak nincs kaszinója. Miért? Mert nincs benne egyetértés, mert kiki első akar lenni a hasonlók között, kiki intelligensebbnek tartja magát az intelligensnél! Hozzájárul ezekhez, hogy nem vagyunk képesek „haladni a korral”. Avagy nem tekint-e most a valóban művelt ember neveltsége nek a 30 éves háborút? Pedig városunkban még most is ez akadályozza a társulást, a valódi humanizmus játékony működését!

Mindig újabb és újabb egyletek alakításáról gondoskodunk s a már meglévőket gyengülni elenyészni engedjük. Avagy nem szűgyen-e Csáktornyára, hogy a keresztény osztályunk nincs első egylete, míg a zsidók jól berendezett kereskedelmi kaszinóval rendelkeznek? Hát ha egyesültünk volna, mennyi fűdös dolgot létesíthettünk

volna! Bizony csak „egyesülésben” van az erő!!!

A külföldi című, de alapjukban „ivó” kompániák egész légiójával találkozunk. Az ivás és északakázás -- a családi boldogság és megrontói -- azon két elem, melyek valamely egylet fennállását nálunk biztosítják. Csak nézzük elfogóatlanul körül s igazat adunk e soroknak. Működvelői ténykedés csak plebsnek, a testedző gyakorlat csak gyerekeknek, a dal mívelése csak tanítónépnek való! A művelt embernek bor, kártya, zene! Ha nem így gondolkoznak városunkban legtöbben, pessimista vagyok. Pedig tudom, hogy inkább az optimizmus felé hajlom!

De szíjünk most a tárgyhoz! Temetkezési egylet, mely bizonyos őrszereget az összes költségeket fedezné, náunk fenn nem állhat. Ilyenmü egylet létesítése tiszta képzelődés!

Azonban az sem helyes, hogy magánosok monopoliума legyen a temetés rendezése. Ki vagyunk téve ez esetben a zsarolásnak és a rossz kiszolgálásnak!

A családok -- szegények és gazdagok, keresztények és zsidók -- közösséggé egyesülnek. A község van első sorban hivatalva arra, hogy oly fontos ügyet, mint amilyen a temetkezés, még áldozatok árán is kezébe vegye.

A „Muraköz” tárczája

A gouvernante.

(Novellette.)

(Folytatás)

Mint hogy épen 7 óra körül járt az idő, barátom estéire marasztolt, mi közben egy oldalpillantást vetett bájos nejére.

A volt nevelőné arca véghetetlen pedans kifejezést öltött:

— Ha úgy tetszik, Lévy ur, teritéket hozatok az ön szobára is.

Elfogadtam a meghívást, mert beszélni valóm volt még barátommal. Az estebéd csendesen folyt le, mert a háziasszonyka kevés beszédű, bár annál nagyobb étvágyú volt; barátom másrészt nem tudott enni, színtelen rólam nézett s szeméinek hcl aggódó, hol kérő, hol bánatosan kesergő tekintetét köleszöndött. A dolog rendkívüli mulattatott, nagy kedvem kerekedett s beszéltem három helyett.

Nyolcz óraker barátom engedélyt kért nejétől, hogy engem elkíséren.

Mikor az utcán voltunk, nem tudtam tovább elfojtani kacagásomat.

— Tehát, Bandikám, mégis csak gouvernante maradtál!

Barátom zavara telőpontját érte.

Meglétszolt arczán, hogy roppantul küzd lelkeben. Végre elhatározta magát s fájdalmas sóhajjal karon fogott.

— Meg fogom magyarul az egészet, —

mondá. Tudom, hogy kifogsz gúnyolni, de én megerdemlem e büntetést.

Gyorsan leértünk a népes utcákról, s egy elhagyott sétányra kerültünk; helyet foglaltunk egy palon s várakozásteljes pillantást vettem barátomra.

— Hét hónapja annak, kezdé, hogy elhagyta bennünket s e hét hónap alatt én hét évvel lettem öregebb. Csághynak atya nevenapját ünnepele s ez alkalomra hazament, de engem is meghívott s egyútt mentünk el. Hisz te is többször voltál ott, ismered tehát a körülményeket; az én feleségem (éget verő sóhaj) mint gouvernante, szintén a családhoz tartozott Vacsera alkalmával gondolkim kiséreletlen voltam az aggléányok iránt, mire a gouvernante, azaz nóm, elég hangosan, hogy én is meghaljam, azt sugta Csághy Irmának:

— Nem találja, kedves Irma, hogy Halász ur izetlen?

Irma nevetett, mi a következő feleletre batorított engem:

— Bocsánat, kisasszony, azt hiszem, nem tudnék oly izetlen mondani, mit bájos lénye felül ne ma!na!

Igaz, hogy keményen fejeztem ki magamat, de ismered elszennszemet a governantok iránt; én tehát nem éreztem feleletemet lelkiuradást.

Csághyek különlékép vettek azt; Irma hangosan nevetett, míg a többiek megerdemelten néztek rám. A nevelőné pedig egy méltóságteles pillantást vetve Irmára s egy lesujtot rám, felkelt s szótlanul távozott. — Ez volt a jel a támadásra, mindenki hadat indított ellenem. Laci örlítnek nevezett, Gsághy ur illetlennek találta a dolgot, melyért azonnal bocsánatot kellett volna

kérnem, Csághyné neheztelt. — Helyzetem tehát legkevésbé volt kenyelmes; de nem ürühem soká a reám szegzett tekintetelek; ennélgyo megígérte n, hogy kifogom békíteni a haragvó mademoiselle-t.

— Barátom szünetet tartott s letörölte a verítéket homlokáról. — — Feszült figyelemmel vártam ajkáról a szót.

— Rossz napom volt akkor, folytatá, annyi bolondot mondtam s tettem, mint sóha addig. A legnagyobb boldogság most következék. Mikor megígértem Csághyéknek, hogy megkérlelem a kisasszonyt, eszémem volt, melyet fogannatosítottam is. Főkéresem a gouvernanteet szobájában.

— Kisasszony — mondam — én önt az imént nagyon megértettem, beismerem hibámat s azon szándékkal jöttem kegyedhez, hogy tekintettel színtén megbánásomra, szives bocsánatáért esedezzek. — Töredeimes arczot öltöttem, de ő hidegen felelé:

— Nem értem, mi végből szükséges, hogy megbocsássak önnek.

Mozdulatot tett, hogy elhagyjon.

Oló, nem oda Buda! — gondolám — már ez egyszer meg fogsz bocsánati, eszközökben nem leszek válogatos.

— Fennhangon pedig ezt mondam:

— Mélyen megszorított kedves kisasszony, hogy ily könyörtelen irántam, ki előban megbántam a hevességem suglata szava!at. Hogyan! hát nincs hely szívében kéresem számára? Oh, én oktondi, elég bolond voltam remélni, hogy elfogadja ajánlatomat!

(Folytatása köv.)

Lengyel Virradar.

E tekintetben nézetem a következő: Tartson a város gyászokcsit és 2 lovat. Tegyük fel, hogy a kocsi 200 frt, 2 ló 400 frt, a gyászlepel 100 frt, fekete öltözet a kocsi számára s egyéb apróságok 100 frt, összesen tehát a beszerzési tőke 800 frt. — A kocsi fizetése, a lovak tartása s a szerelvények kijavítása évenként talán 600 frt, ami a költség pénzátárából volna fedezendő. Megjegyzem, hogy a lovakat egyéb közlekedési célokra is lehetne használni. Minden temetéskor a szerelvények használatáért 3-4 frtot kellene a város pénzátárába fizetni. A vezetés valamely hivatalnok hatáskörébe tartoznék. A városnak nem szabad azonban arra számítani, hogy a bevétel teljesen fedezze a kiadást. Ne fájlalja a netalán túlkidárat, melyet a humanismus oltárára kell áldoznia!

A további teendőket a temetés körül az illetők belátására kell bízni.

Eszembe jut egyik tanárom mondása: „Ha Önök nősülni fognak, biztosítások jövőjüket vagy gazdag, vagy protekciós házasság, öreg napjaikat pedig megtakarítás által.“ En pedig azt mondom: „Ha azt akarjuk, hogy temetési költségünk legyen, tegyünk következetesen hetenkint 10 krt nem a „biztos bukásnak“ kitelt temetkezési egylet kasszájába, hanem a biztosabb alapon nyugvó póstatárképzéstartárába s halálozás esetében biztosítva vagyunk.“

Igy gondolom én, tek. szerkesztő ur! a lapjában megpendített eszme realizálását

Szepes Igló 1888. aug. 21-én.

UJVÁRY M.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Gróf Festetics Jenő ur mult hó 27-én az éleli gyorsvonattal zala-újvári kastélyába több havi távollét után, megérkezett.

— *Egyeztet.* Terbócz István minisiteri titkár, vidékünk szülötte, m. hó 19-én jegyet váltott Budapesten Becker Hermin kisasszonnyal. Sok szerencsét és boldogságot kívánunk a kötéendő frigyhez!

— *Hymn.* Böles Sándor a csáktornyai járás szolg. birája m. hó 18-án esküdtök örök hűséget Geischleger Mili kis asszonynak Keszthelyen. Násznagyok voltak: Szilágyi Gyula és Hegedűs Béla, násznagyok: Szilágyi Gyulán és Hegedűs Bélán Szerencse és boldogság kísérje a frigyét!

— *Hymn.* Dittrich János városunk polgára m. hó 25-én vezette oltárhoz Marczus Matild k. a. Csáktornyan. Násznagyok voltak: Nuzsy Mátyas és Szieber János, násznagyok: Nuzsy Mátyasné és Szieber Jánosné. — Szerencse és boldogság kísérje a fiatal pár útjait!

— A kottori önk. tüszöltő-egyesület alapszabályai a belügyminisiterium által megerősítettek.

— A polsztraui botrány. A mult vasárnap (aug. 26-án) a polsztraui, stayerországi szomszéd határ-városokban az Ö Felső orokadásának 40 és a község fennállásának 400 éves emlékére szép ünnepély rendeztetik. Meghívattak ezünnepélyre: a stayer szomszéd községek, a szomszéd Magyarországból, különösen pedig Csáktornyáról a közönségen kívüli Csáktornya város elljárásága, tüszöltő-egyesület sat., ugyszintén a szomszéd Horvátországból, különösen Varaszd-ról ugyanily testületek és egyletek. Több ezermő közönség (stayer, szlovén, horvát, német és magyar) jelent meg az ünnepélyen. A horvát és vend. lárdaók énekeltek; vend. és horvát nyelven ünnepi szónoklatok tartáltak tapintatosan, minden politikai vagy nemzetiségi célzatosság vagy vonatkozás nélkül. A polsztraui szom-

szédok Ö Felső jubileumát és városuk emlékét ülték meg s a rendezőség az ünnepélyt valódi népünnepé tette, került minden szót, amely a jelenlevő nagyszámú magyarság hazafias érületét sértette volna. Csakhogy a szép ünnepély nem maradhatott ment a botránytól és sajnos — a botrány előidézője egy magyarországi, muraközi pap volt. A neve Dogsa Mihály, káplán, jelenleg a máczinezi magyar királyi állami plébánián mint helyettes plébános hirdeti az Isten igjét (1) és szörja a muraközi nép közé a konkolyt, a pánszláv eszméket. Hogy milyenek ezen urnak az elvei és reményei: több ezer ember előtt elmondotta a polsztraui önnepélyen. — A program már végére járt, amidőn a káplán ur felolaskodott a tribünre és vend nyelven beszédet tartott, amelyben kíméletlenül megtagadta a magyarságot s a többi közt ostobának nevezte a muraközi népet, amely a magyarok jarmáa alá engedte a hajtani fejét; de ugymond: nemsokára eljő az idő, amidőn a muraközi horvátok, a horvátországiakkal és a stayer-szlovénekkel egyesülnek sat. A jelenlevő muraközi magyarság és a muraközi nép a legnagyobb megbotrányozással hallotta a káplán ur szavait; voltak, akik tütyel és piszszegéssel adtak jelet nem tesszüknek és csakis a higgadtabb elővigyázatának köszönhető, hogy nagyobb botrány nem történt és a rökön elégetelt kereső magyarság tözéseb része ép börel menekült meg az ünnepély színhelyéről. — A hazafiságról vidékünkön ismert és tisztelt feiső-muraközi esperes és cz. kanonok ur érteztelven az esztéről, aiantas közél, a hirédt káplán azonnal fejleltente a zágrábi bibornok érsek urnak, akitől méltán várjuk, hogy a káplán azonnal elmozdítja helyéről s bellebezi valahová olyan helyre, ahol elveivel és szavaival nem botrányozhat meg senkit sem és ahol igét szabadon hirdethet. — Elképzelhető, mily károkot tett a káplán ur máczinezi hívei hazafias érületében azon néhány hónap óta, amióta a beteg plébános a plébánosi teendőik végzésében helyettesíti s elgondolhatjuk, mit fogna meg tenni, ha helyén maradna. A hirédté vált káplán visekedése mélyen megbotrányozta Csáktornya és a vidék hazafias lakosságán kívül még a kókat is, akik nem a leg kipurább hazafiak hirében állanak. Anint leguiban értesülünk, a polsztraui botrány hőse a Szarcevecis eszmék hirdetésé miatt büntetés-képen helyzetett át Horvátországhó Muraközbe.

— *Hét gyilkosság Légrádon.* E hó 12-én Szerpák Ilona vidovecki illetőségű szolgáld Domboruról Légrádra menet 10 hópasos cseszemőjét a Drávába dobta. A hulla 14-én a légrádi malmoknál ki lett fogva s eltemette. A csesdőrég nyomozván a dolgot, kitudódott a bűnös, aki idközben Légrádról eltűnt. Aug. 22-én végre rájöttek, hogy a bűnös anya egy légrádi pajtásnak a széna között rejtőzködik. A bűnös anyát elfogván, mindent bevallott. Átadott az illetékes hatóságnak. — Ugyancsak Légrádon m. hó 24-én, egy házban lakó két macsóba testvér: Pévecz Mihály és Trescsén József mészárosok valami csekélység miatt összeszólkalkoztak a mészárszékben. Az ifjabb testvér: József, bárdot fogott s azzal le akarta vágni testvérét, mire bátyja Mihály, a kezében levő mészáros késsel hozzavágott, oly szerencsétlenül, hogy öcsesét nyakszirten találván az pár perc múlva meghalt. Pévecz azonnal önkényű jelentkezett s letartóztatott; a vizsgálat most folyik ellene a kanizsai törvénszékénél. Levelezünk írja, hogy az egész légrádi közönség részvétellel viseltetik a testvérgyilkos szomorú esete iránt, mert Pévecz szorgalmas, jóvaló iparos, holott meggyilkolt testvére kicsapongó gorbomba és hárszartos természetű volt. Mindenki öszintén kívánja, miszerint Győrffy kanizsai ügyvéd azon buzgólkodással, hogy Pévecz mihamarabb szabadlábra helyezessék — siker koronázza.

— *Gyilkosság.* A só-Lendván m. hó 30-án reggel Pető István ügyvédi írrok, saját lakásán, vízzel töltött pisztolyal

agyonlőtte magát Az öngyilkos családos ember.

— A muraközi tanítókör m. hó 30-án választmányi ülést tartott, amelyen felolvasztatt a nagy-kanizsai tanítókör átirata, amely sérelmesnek és jogtalannak találja a központi választmány azon intézkedését, hogy a közgyűlés ez idén nem tartatik meg. Ugyancsak a megyei tanító-egylet elnöksége megkérdezte a kört, vajjon hozzájárul-e a kanizsaiak azon indítványához, hogy a közgyűlés szeptemberben mégis megtartassék? A választmány nemmel felelt; indokait az elnökséggel közölni, a kanizsai körnek pedig válaszolni elhatározta.

— Tüz Kottoriban m. hó 26-án, vasárnap d. e. 9¹/₂ órakor ütött ki, midőn a nép legnagyobb része a templomban volt. A veszély hallatára a nép egyszerre kirohant, úgy, hogy a lelkész egyedül maradt a székében. A tódulás alkalmával baj nem történt. A tűz 3 szalmaházat és 8 gzdasági épületet hamvasztott el. A kár körülbelül 4000 frtra rug. Szélc-send levén, a helybeli két feeskendő által a tűz csakhamar lokálzával lett; közben több vidéki, u. m. a légrádi tüzoltók, alsó-domboruiak, alsó vidovecziek és mura-keresztúriak feeskendőkkel megelentek. Különös figyelmet érdemelnek Cipauer János bpesti cég ácsmeisteremberei, kik közönségünkben körülbelül 5—6 hét óta dolgoznak, a tűz tovább terjedésének megállításában nagy fáradságot fejtettek ki. Fogadják azért úgy ök, mint a fent említett községek a beos segélyért Kottori község leghalásabb köszönetét! P.

— Kottori Hirschler Miksa ur, miniszteri iskolalátogató hivatalos látogatását a jelen tanében nálunk mult hó 22-én a megtartott zárvizsgálatok alkalmával teljesítette. Látogató ur a kora reggeli óráktól egész esté 5 óráig hallgatta az egyes osztályokban a tanulóknak meglepő és határozott feleleteit egy horvát, mint magyar nyelven is. A vizsgálat után, melynek eredménye teljesen kielégítette iskola látogató urat, forró szavakkal fejezte ki meglegedését a tanstület minden egyes tagjának. A magyar nyelven legszebb ölmönetelt tanusított növendékeknek 12 darab értékes jutalomtárgyat volt szives adományozni, fogadja e szép telettért a tanítókör és a tanulóknéven a leghalásabb köszönetünk nyilvánítását Kottori 1888. aug. 29. Steinauer József.

Stridó, 1888. aug. 23.

Tek Szerkesztő Ur!

Engedje meg, hogy a közel szomszéd-ság némi megismeretése céljából becses lapja hasábjain egy Regedeig-tett kirándulást röviden leirhassak.

Mar igen sokak által hallottam Alsó-Stejer regényes vidékéről s annak csinos és tiszta városairól, tehát égtem a kíváncsiságtól annak egy hozzunk legközelebb fekvő vidékével s különösen a sokat dicserő Regedeivel (Radkersburg) megismerkedni.

Végre óhajom teljesült; amennyiben a mult hét egy gyönyörű derült reggelen át-lepve Magyarországot határárt, Stejer földre értünk.

A kép, mely itt az utas elé tárul, igazán megragadó! Az ut délnyugoti oldalán egymába fűződve vonulnak tova a szőlőkkel ko-zorozott hegyek láncolatai, minden csucson egy-egy regényes kápolnával kor-

Eleonora kak komorna (sobarica) već 50 let, a ovo dugotrajno njezino verno službovanje obavila je grolca ovih danov s velikom svečanostju i s paradom ter lepo darovala i s bogatimi darj-nadelila vernu komornu. Bormeš je ova zaslužila lepu hvalu ne samo od svoje gospe, nego i od strane celoga sveta!

Zmršnjeno jezero.

V našoj domovini, kak smo pisali, zamrznjen je jeden del gorskoga jednoga potocića, kak nam pak iz Svajcarske pišu, tam se je vu kantonu (okružju) glasuskom jezero mutsko tak zamrzlo, da je po njem moći prez pogibelj hoditi. Ledenu koru pokriva debeli sneg i cela okolica pokazuje lepi zimski kip. To je bormeš za augustuš velika novina!

Lajošovo.

Godovni dan velikoga našega domorođca Kossutha Lajoša obslužavali su v celoj domovini kak svako ljeto tak i ljetos s velikim oduševljenjem. Osobito je delovala miade univerzitetška i družtva svakovrstna, ob kojih odposlaj je takaj telegram vu Turim, da pozdravi staroga domoljubitelja, kojemu ima orsag naš zahvaliti slobodu i neodvisnost svoju.

Zmr-njeni potok vu augustušu.

Vu varmegiji matamaroškoj, gde je kak znamo, neizmerno brežnata zemlja, zamrznuo se je prole zime jeden potocić vu dolini kvasna zvanaj. Vu dugotrajnoj lanskoj zimi stala je pojednje na tom potociću zamrznjena kora ledena, do protuletja narušilo se je na ovu koru vnojo zemlje, na kojoj počela je s protuletja trava rasti. Ova se je na skoro tak obrasla, da sunčani traki nisu mogli ledenu koru rezraliti i potok još vezda pod ovom, kak pod kakovom boltom tde, a budući je vručina velika prečla to se ufajdu, da bude naravska ova novina do k letu još ovak ostala.

Zveplenje lagva.

Vu Aradu pretakali su dva težaki v jednoj pivnici vino. Kada su lagve dobro oprali, začeli su je supotiti (zveplati, slagirati).

Vu jeden hip pukne jeden od supodnih lagvov ter strahovitim praskom izbije svoje dno iz daleka od sebe odhiti. Budući je baš jeden od spomenutih dveh težakov tam stal, to je dno lagva njega ravno trefi'o, potrlu mo jednu ruku, jednu nogu, a i vu licu ga taki ozledilo, da siromak vezda vu pogibelji življenja leži. Pazimo pri supočenju lagvov!

Kratke novosti.

Ogenj bil je vu Kottorih 26 ga augustuša, vu nedelju, gda su ljudi vu cirкви bili. Svi su se preplahili i z cirkve van odežali, sam plebanuš je nuter ostal. Zgorelo je 3 hiž i 8 gospojarstvenih stanjaj. — Iz Le g r a d a nam pišeju, da je Srpak Jelena služkinja 12 ga augustuša svoje 10 mesecov staro dete vu Dravu hitila. 14-ga su mrtvo telo pri legradskim brodu našli i pokopali a strašnu mater, koja se je skrivala, 22-ga augustuša prijel. — Vu Le g r a d u se je 24-ga aug. takaj i ovo strahovito pripećenje dogodilo. Pevec Mihaly i Trešcan Jožef mesari si po otcu brati, su se svadili vu mesnici. Jožef je hotel s braćiljom Mihaly zaklati, Mihaly je na tudri s mesarskim nožom proti Jožefu tak nesrečno, da ga vu šinjaku zgodi i brat mu za nekuliko minut vuure. Mihaly se je takaj javil pri zadržati, koji su ga v Kanizu k sudu odegnali. Svi legradčani se žaluju nad Mihaljevaj nesreći, ar je pošten i marljiv clovek, naproti njegov brat grobjanski clovek i vliki lump. — Pet o S t e f a n pisar vu Lendavi se je 30 aug. v jutro s vodom nabitom pištoljom vu glavu strelil i tak si življenje vzal.

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Štacunarski detič. Čudnovito je to, odak je gospa Šlagmajerica zamuznala, od onda vsaki tjeđen treba jednu metlu.

Štacunar. Siromaški njezin muž!

Dogovorili su se dva pajdasi, da budu prez oružja s golimi rukami živoga vuka vlovili, i da budu iz njegove kože si kape dali napraviti i tak druge vuke platili, i tak su otišli jeden dan vu šumu i probaju, od njih dvih koj bude bolši junak. Opazili su vu šumi jednoga vuka, i obodva su bežali za njim, i jeden je bil hitreši od drugoga i vlovil je vuka, ali vuk nise hotel šaliti, već on pograbi toga junaka. Ov se našel vezdu vu muki neprihiti, zato je počel kričati pajdasi za pomoć i pajdas je dobežal i komaj živoga oslobodil od vuka. Onda ga je pajdas zapital: Kaj ti je rekel vuk, gda ste se zestali? Ah prosil me je ljepo, kaj mu nebi prodal kožu, a ja nisem hotel na to privoljiti, i zato smo se posvadili.

Sudec (k jednomu potepuhu). Pokedob su rešti prepuni, budete privremeno zaprt va panduski j hiži.

Potepuh Prosim ponizno gospodina sudca, naj si nedelaju tulike neprilike, ja morem i drugi krat dojti, gda bude više mesta.

Kolendar.

(Od 26-ga do 1-ga)

2. Nedelja. Angjel čuv. Zenon muč.
3. Pondeljek. Mansvet bišk.
4. Torč. Rosalja.
5. Sreda. Viktorin bišk.
6. Četrtek. Zakarij priz. Mladi mesec.
7. Petek. Regina dev.
8. Subota. Mala meša.

Licitacije.

Proti Kutnyák Mariji, 14-ga septembra vu Marofu.

Proti Szalay Balazu 20-ga septembra vu VII. distriktušu.

Proti Lepen Jožefu, Štefanu, Marii i Matjašu vu Turčiš i 14 ga septembra.

CENA ŽITKA

Kuruza 6. 6.20 Pšenica 7. — 7.15 — Hrz 5. — — Ječmen 4.50 5. Zob 4.50 5.

LOTTERIJA.

Bpešt 26. augustuša 1888.

64. 62 61. 89. 33.

Odgovorni urednik;

MARGITAI JOZSEF

2533. szám tk. 1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkövyi hatóság közhírré teszi, hogy a muraközi takarékpénztár végrehajthatónak Szalay Balás és társai végrehajtást szenvedő elleni 69 frt tökékövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. járásbírószág a csáktornyai kir. járásbírószág területén lévő a VII. hegykerületi 26. tjkvben 44j. hrsz. a ingatlanból Szalay Balás és nejét Pintarits Máriať illető $\frac{1}{4}$ részére 68 frt a VII. hegykerületi 95 tk 239. hrsz. a,

egész ingatlanra 75 frt a VII hegykerületi 728 tk. 236. hrsz. a. ingatlanból Szalay Balás és nejét Pintarits Máriať illető $\frac{1}{4}$ részére 27 frt 40 kr. a VII. hegykerületi 13. tjkvben felvett ingatlanokból Szalay Jozsefet illető részére és pedig 5. hrsz. a. jutalékára 130 frt 21 hrsz. a. jutalékára 24 frt ezen tjkvben felvett aránylagos legelő s erdő jutalékára 12 frt 50 kr. a VII. hegykerületi 52, tk. 82. hrsz. a. ingatlanból Meglits Jozsefet illető felére a VII hegykerületi 558. tk. 125j5 hrsz. a. 92 frt 1256. hrsz. a. 82 frt értékben elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1888. évi szeptember hó 20. napján d. e. 10 braker a VII hegykerületi bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiltási áruu alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becásának 10 %-át vagyis 6 frt 80 kr. 7 frt 30 kr. 2 frt 74 kr. 13 frt 2 frt 40 kr. 1 frt 25 kr. 40 frt 10 kr. 9 frt 20 kr. 8 frt 20 kr. készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árólyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezékezet letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényű átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1888. julius hó 4. napján. A csáktornyai kir. járásbírószág mint tlvki hatóság. 734 1—1

2530 1888. tk. szám.

Arverési hirdetményt kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fleig György végrehajthatónak Kutnyák Mária végrehajtást szenvedő elleni 18 frt 90 kr. tökékövetelés, és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényesék, a csáktornyai kir. járásbírószág területén lévő, a marofi majorlakai 162. tk. 396. hrsz. a. ingatlanra 91 frt becásában az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1888. évi szeptember hó 14. napján d. e. 10 braker a majorlakai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiltási áruu alól is eladatni fognak.

Á verezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becásának 10 %-át vagyis 19 frt 60 kr, 8 frt 80 kr és 9 frt 10 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezékezet letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényű átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1888. julius hó 4.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság. 735 1—1

Arverési hirdetményt kivonat.

A perlaki kir. bírószág, mint tlvki hatóság, közhírré teszi, hogy Zalamegye illet. árvatára végrehajthatónak Leppen Jozsef illetve Leppen István, Mária és Mátýás késedelmes árverési verők elleni 129 frt 63 kr. tóke, ennek 1880. január 1-től járó 8 százalék kamatai 45 frt 24 kr. per, vjhajtas s árverési költségek, ugy jelenlegi 7 frt 20 krbaq

megállapított költségek kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbíró) területén lévő Turcsisecs községben fekvő 12 sz. tjkvben A. I. 12. hrsz. ingatlanra, ugy a rajta épült 13 népsorsz. házra 223 frt becslásban az 1881. 60. t. cz. 156. § a alapján egészen, továbbá az ugyanazon községi 76 sz. tjkvben A. I. 113. § 2 hr. 183 frt 156. hr. 50 frt, 206. § hr. 28 frt és 424. § hr. 101 frt becslásban

1888. szeptember 14. napján d. e. 10 órakor

Turcsisecs községházánál dr. Árvay Lajos z. egerszegi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becslésének 10-10-át, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1. évi 3383. sz. a. kelt igazságügyminis. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kikiáltást kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattatni.

Kelt Perlakon, 1888. évi augusztus hó 9. napján.

A perlaki kir. bíróság mint tikkvi hatóság. 736 1-1

Haszonbéri hirdetmény.

Nedelicz mezőváros előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint folyó 1888. évi szeptember hó 17. é. n. d. e. 9 órakor a községi hivatal helyiségében

I. a bor- és pálka utáni fogyasztás illeték beszedése 2600 frt. kikiáltási árral

II. A nedelici nagyvendéglő és mészárszék a hozzá tartozó jégverem, kert és 2 1/2 hold szántófölddel együtt 400 frt kikiáltási árral.

III. A puscánai kocsma, kert és 2 hold szántófölddel együtt 200 frt. kikiáltási árral

1889. évi januar hó 1-től

fogva egy évre nyilvános árverés útján haszonbérbe adni fog.

A közelebbi haszonbérleti feltételek alólírott előjáróságnál a hivatalos órák alatt naponkint megtekinthetők.

Mely napra a bérleti szándékozik a kellő bánatpénzzel ellátva tisztelettel meghívának

Kelt Nedeliczen 1888. évi augusztus hó 16. án.

KORNFEIND NÁNDOR

MÁRCZIUS PÁL

jegyző.

733. 2-3.

városbíró

FEHÉR MIKLÓS

m. k. Államvadászatok gépgyára vezérigazgatója és több kiváló gazdasági gépgyár képviselője
Budapest, üllői-ut 25.- Köztelek.

Ajánlja a m. kir. Államvadászatok gépgyárában készült, tűzveszélyt elhárító szikratörlővel ellátott és faszén vagy szalma-tűzre berendezett **6, 8 és 10 lóerjű LOCOMOBILKAT** melyeknél a nagy tűzszekrény folyton tüzelő anyagban nagy megtakarítás eredményeztetik; az ugyanazon gyárban készült,

felülmúlhatatlan munkaképességű

48", 54" és 60" széles

vaskeretű gözcseplőgépeket

két szab. s kiváló fontosságú szerk. újítással és pedig:

a) az új, maguk között négyszögű lyukat bezáró s rostélyzat alakjában egymásra illesztett keménylva rudacsakkból alkotott törekrosta, mely által a törekben 180-szor kevesebb szem megy veszendőbe;

b) a meghosszabbított rázó-asztal, mely a szalmának egy második kirázását eszközöli s mi által a szalma közt 2 1/2-szer kevesebb mag marad vissza, mint az eddig ismert legjobb gözcseplőgepeknél, mely eredmények a m.-óvári és kassai kísérleti állomások által számszerűleg hivatalosan konstaláltak. — Azonkívül ajánlom **2, 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerjű locomobiljalmat** hozzájuk tartozó pánccszöszes cséplőgépekkel, valamint mindennemű járgány cséplőgépekkel, Hollingswort-szénagerebelyekkel, fűkaszályokkal, aratógépeket és minden egyéb legjobbaknak bizonyult és szolid szerkezetű mezőgazdasági gépeket leszállított áruk mellett.

Aranyjélek kivételre ingyen és bérmentve.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Külön hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védő-eg.

Felülmúlhatatlan elvágyhatatlan, gyomorgyógyoszer, rosa illatú fehéres, telítődés, savanyú felhőtlen, kelkő, gyomorfuratt, gyomorgöcs, homok és darabképződés, túlságos nyálkakepződés, sárgaság, undor és hányás, felfúvás (ha a gyomortelened), gyomorgöcs, szakmányos, a gyomornak étellekkel és italokkal való telítődése, gúlszék, lep., máj- és aranyeres hányások esetében.

Egy üvegecske ára használati utalással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Krensterben (Mozsartszeg).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás: A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokak hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleit minden üvegnek piros, a telti védőjeggyel ellátott borítékba kell könyövelve lennie és a minden üveghez mellékel használati utasítást meg kell jegyezni inni, hogy az Krensterben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomott.

Valódi minőségben kapható: **Zágráb:** Az igazlástudós gyógyszerárban. **Cernak** József gyógyszer. **Hradec** Ant. E. gyógyszer. **Katlic** Ant. E. gyógyszer. **Posz** József gyógyszer. **Posz** S. gyógyszer. **N.-Kantzon** Fraga Béla gyógyszer. **Kapronca** Werl Miksa gyógyszer. **Ludrec** Kumbeg József gyógyszer. **Murazombat** Böles B. gyógyszer. **Pregrada** Bilinski Hippol. gyógyszer. **Szt. György**, Pollatschek R. gyógyszer. (Hataróvidék.)

DELLER J.

Leginkább lithion tartalmu savany. Legjobb asztali és üdítő ital. Kipróbált gyógyszer a légzési szervek katurruai-nál rheuma, gyomor és húgyhólyagbántalmaknál

LITHION TARTALMU

REGEDI

SAVANYUVIZE

Főraktár **Gräner Testvérek**nél Csáktornyan.

DELLER J.

Radgovinska

Najboljša lithion sadržajuća kiseline. Najboljša stonata i okrepljuća pitvina. Izprobanovračstvo proti težkom dihanju, katarisu, ko. tobolji i drugimi betegi vu zeludcu.

LITHION sadržajuća

Kisela voda

Glavno skladište je pri braći GRANERU vu Čakovcu.

703 10-10

názva, míg az északi oldalon tágas síkság terül el a Mura folyó kanyargóis ulja által átszelve, mentén számtalan népes és csinos község s termékeny szántófölddel bőven megrakva. Az ut — tekintve a folytonos síkságot, — meglehetősen egyhangu, de a természet ennyi bájával megáldott vidék s az ut mentén sűrűn egymás után következő tiszta szép stejer falvak szemlélése közben eszébe se jut az embernek az unalom, oly mélyen merül azok bámulásába.

Két és fél órai kellemes utazás után az országúttól alig száz lépésnyi távolban közel a Murához fekszik Radein fűrőd és savanyuvíz forrás csinos épületeivel s még most kezdetleges parkirozásával. Az egész fűrődhelyre a kezdet stadiumában van ugyan még, de meglátszik az igyekezet, hogy idővel egy egészen az igényeknek megfelelő fűrődhelylyé fogják varázsolni e természet-alkotta csinos kis helyet.

A fűrőd még ez idő szerint — talán ismerete hiányában — nem igen látogatott, amennyiben a fűrődvendégek közép száma 50-60 személyre tehető, kik legnagyobb részt olaszok. Hatása sokféle szervi baj ellen főnek mondható, igen sokan dícsérőleg nyilatkoztak az eredmény felől. A vendéglőt magyar ember bírja bérbe, azért az ételek is valóban magyarosak s ami egy fűrődben nagy ritkaság, feltűnően olcsók, ép így a szállások is.

Szembem Radeinall a Mura közvetlen partján fekszik Petancz (Széchenyi forrás), amannak a savanyuvíz tekintetében hatalmas vetélytársa mert vize sokkal kellemesebb ízű s üdítő italu Amit óriásian nagyobb forgalma is eléggé bizonyít.

Innét, órányira van Regede, Alsó-Stejer e valóságos kis metropolisa, mert a felőle hallott sokoldalú dícsérő nyilatkozatok a valóságban sokszorosán felül mulja. Területre nézve nem nagy, alig 5-6 ezer lakóssal; de harmonikus építkezése, egyforma csinos házai impozáns s nagy kereskedési üzletei s feltűnően meglepő tisztsága méltán a nagy városok sorába helyezik.

E meglepőéghöz nagyban hozzájárul a Mura folyó, amely itt szépen szabályozva van s a vá ost kétél szelve ó és új-Regede osztja melyek elseje a Mura jobb, utóbbi annak balpartján terül el. Közvetlen a Mura jobb partján emelkedő hegykapun fekszik a gróf „Wurmbrandt“ család ősi várkastélya a mult századok egy vadregényes épülete körül fonva a gyönyörű kareus fenyők ezreivel.

E fellegvár — amely reánk történeti nevezetességgel is bír, amennyiben szerelett királyoknak Mátyásnak kedves tartózkodási helye s a törökökkel küzdött harcok idejében többszöri ostromnak színhelye is volt — izléses stílyban épült nagyszerű ré-

giség, amely máig meglehetősen karban s a mult századok nagy napjaira emlékeztető díszes belső berendezéssel bír. Északi oldalán van a vár erkélye, alatta a csillogó Mura hullámai hőmpolygetik tova habjaikat Magyarország felé.

Szembem vele új Regede emelkedik, feltárva tiszta barátságos képét a szemlélő előtt, nyugat és éjszakra Stejer, keletre pedig Vasmegye hegyekkel befutott gyönyörű viránya terül a messze láthatáron, megragadó képet nyujtva egy minden tekintetben nagyszerű panorámának.

Ott látjuk tündéri képét Halberein, Kapella, Gleichenberg, Muraszombat stb. kedves helyeknek, melyek hátterét a Stejer havasok fűlhögig nyúló csucsai képezik a gráci „Scheke“ elmosódó bérczkoronájával.

Szóval valóságos kis Svájcz ama lát-kép, melyet e kies vidék fekvése s izléssel épült helységei nyujtanak az ide utazóknak s nagyon kár, hogy a közel határzéli lakók nem itt, hanem a messze távolban s nagy költséggel keresik a nyári szórakozást, egészen figyelmen kívül hagyva a közeli s nagyszerű vidék alig valamibe kerülő fölséges panorámáját.

KOVÁCS GYULA.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JÓZSEF

TEČAJ V.

VU ČAKOVCU 2. SEPTEMBRA 1988.

BROJ 36.

Urednička pisarna:
Števan pijao, fraterka hika, livo na kondignaciji. — S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 rurom. — Sve poškibe Měsca ne sadrjaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:
Kajetan Fischel Filipova kam se prodajati i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:
Na celo leto 1 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvrt leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Školski glasnik: „Medjimurskog polpomogajnućega školničkoga društva „Čakovečke šparkske“, „Medjimurske šparkske“, „Dolajo-Medjimurske šparkske“ i „Podpomogajnućega društva „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Magjarski orság.

Ali podnebjje nije v celom ország tak blago. Dok na Karpatih zob komaj dozreli, i iz šale pripovedaju, da tam sada slame-nim ognjom zreliju, do toga vu Banatu i v južnih stranah Horvatske lepo rodi riš-kaša, dapače i pamučnjak prezivi, a maline i odgajanje svileov svakda'nji je posel on-dešnjih ljudih.

Dok stanovnici neplodnih severnih krajov grozdje i mandulje samo iz priro-dopisa poznaju kruh pečuju iz zobene melje, do toga narod na magjarskoj južini hrani se najfinesim belim kruhom a s malim trudom najplemeniteše sadovno drevje pova i najfine v vino preša.

Na nizinah i najokrutneša zima komaj traje dva meseca, sneg zemlju negda niti dva tjedna neokriva; usuprot pak gori vu Karpatih črez največki del ljeta treba je hiže kuriti i vu severneših kotlinah novi sneg navadno staroga najde.

Podnebjje magjarskoga or-sa ga. Toplinu ili mrzlinu, suhu ili mokru narav kak takaj kakovoća vremena vu jednom országu i v pokrajini zovemo pod ebje ili klima. Podnebjje zavisi od dugog ili siro-ko položaja zemlje, zatim od daljine ili blizine morja, od gibljine ili visine pojedinih krajov, od zaštite (obrambe) velikoga

pogorja, od razlinsiva zemlje i vnoгих дру-гих okolnostih. Čim koja melja bliže polutnika (ekvator) leži, tim je topliša usuprot pak čim bliže leži k stoverinam (poli), tim mu je podnebjje mrže e. Blizo morja ležeće zemlje imaju v letu lepi hlad, usuprot pak vu zemljah od morja odaljenih stroga je zima a blažje je ljetu. Podnebjje vu zemljah ležećih nad površinom morskome navek je mrže leše, nego vu zemljah pod površinom ležećih. Od iztoka na zapad protezajuće se pogorje čim je višeše, tim bolje severne kraje mrzlim vetrom izpostavljaju a južne kraje pak štite i brane. Velike šume deluju blago na podnebjje ter ga ovlažuju (fajhtaju).

Naša domovina nahadja se vu južni-jem i toplišem kraju umerenoga pojasa, zato joj je podnebjje ter ga umereno i blago.

Pokrajine karpatske najviši je del or-saga, ovak n. pr. grad Arva stoji 470 — Késmark pak 560 metarov više nad površinom morskome. Voda vu Dunavu leži pri Pozonu 125 a pri Budapeštu 95 me-tarov nad morjem. Dve magjarske nizine su najnižeše česti naše domovine ter se izme-njaju u visini od 40-100 metarov nad površjem morje.

Letno naše doba traje uredno 5 me-secov, a negda je još prva polovica oktobra tak toplu da bi se mogla pribrojiti k letu. Najmržeši nam je mesec uredno januar a najtopleši augustuš. Toplomer najniže stoji

vu karpatskih kotlinah. Ovak n. pr. vu Késmarku za 4 gradua niže stoji, nego vu Bu lapestu ter je tu i ljetu krajše, esen v čkrat koncem augustuša nastaje a vu septembru pojavljaju se već jaki mrazi u zim zlice. Iz česa je to moći reztolnaćti?

Prelaz med godišnjimi dobami ređko gda ide pri nas postupce nego najveć tak naglo, da večkrat otru zimu toplu protulet e izmenja; isto tak obrne se večkrat blaga jesen vu grubijansku zimu. Za protu-letnimi toplimi dnevi slede hladne noći k je vnogokrat kesne zmrzlice prouzrokuju.

Severni vetri su najgušteri i na gorši. Buduć pak ovi k nam čez mrže orsage dohadjaju, to nam negda i sred ljeta jaku zimu i velike kvare nanašaju. Najgušće dolaze vu februaru i marciju i onda je zovemo: postni vetri. Dežlja nam jako nedonajaju, nego ga još odgajaju ter vlažnu zemlju izsu iju, nu ako je pred ovimi došel jakši južni veter, koj je vlage pune oblake proti severu natiural, to severnjak ove južne oblake reztuga i velike deždje iz njih na zemlju zleje. Sreća je velika, da mo' ovih severnjakov Karpati oslabljuju i oblažuju.

Iztočni vetri v rođb'nskoj su naturi sa se ernim' ar su v ljetu mrzi i osobito v zimi. Klisurine erdeljske jako oblažuju on-dešnje vetre iztočnjake, ar tam takov ko-maj 24 vure trajati običaje.

Južni veter (jug) baš je suprotivne nature sa severnim, akoprem negda i ov s velikom silom halabući. Jug je i v zimi i v letu topel ter nam topel i vlažen zrak donasa. Kaj je tomu zrok? Ovomu zahvaliti imamo oblacine i deždje, kada se ov pojavu onda za sigurno držimo, da dekdj bude. Toplina mu je negda tulika, da rastline pofuri, popari, a na cloveka takaj teško deluje. Odkud je anda sve to?

(Dalje sledi)

Z A B A V A

Kralj i pastir

Nekakov kralj imal je jednu kćer, koja je bila jako ljepa. Njezina ljepota se je razglasila po svem svetu. Tu su ti išli kralji i cesari, da vu prose, ili od čuda samo da ju vide. Ali otec njezin nije hotel drugomu dati kak onomu, koj bi se našel mudreši od njega, da bi ga mogel vkaniti.

To je zaznal jeden bogat clovek, koj je iz daleka išel i prešel rez zemlje i varashe, i nanesel ga je put pred hitu jednoga bogatoga cloveka. Gđa ga je zapital, jeli bi mogel pri njem prenočiti, odgovoril mu je domaćina, da more. Domaćina zaradi svoega gosta putnika, taki je zaklal ovcu, a gđa su večerali, spravili su glavu za pastira, koj je bil vu šumi pri ovcah.

Drugi dan išel je putnik dalje svojim putem, da prosí kraljevu kćer. Idući po šumi našel je pastira od one hiše, gde je bil na stanu, nazval mu je Božju pomoć i rekel mu je: Dobro paseš?

A pastir mu odgovori: Pasem, da napsem.

Putnik je opet rekel: Ja sam snočka bil pri vas na stanu i spal sam tam.

A pastir mu odgovori: A nek si bil; da te je put donesel.

Onda opet putnik. Gđa sam došel vu vaš dom, za me su ovcu zaklali.

Pastir: gđa ljudi putni dohadjaju, za nje je treba meso da se i kolje.

Opet putnik. Za tebe smo glavu ostavili. Pastir. Glava glavi ide.

Opet putnik. Gazdarica je dela glavu na policu, a došel je pes pak je glavu pojel.

A pastir nato: Za njega je i bila.

Opet mu reče putnik. Nato je došel tvoj otec, pak je psa zatukel.— Reče pastir: To si je i zaslužil.

Opet putnik. Gđa ga je zatukel, hitil ga je onda na gnoj.

Pastir. Ako ga je hitil na gnoj, onde je i živ ležal.

Kad je putnik to čal, da njemu pastir spametno odgovarja, jako se je začudil i pomislil si je, da bi on bil dober, da mu kraljeva kćer izprosi, pak mu reče: Hodi malo bliže k meni, da se dospomenemo za nekaj.

A pastir mu odgovori: Pričekaj inalo, dok ovce zavrnem.

Onda mu je rekel putnik: Ja idem k jednomu kralju, da prosim njegovu kćer, ali on devojku svoju neće drugač dati, ako se nenajde mudreši, gdo koj bi ga vkanil. A ja vidim, da si ti bistro pamti, i da razmeš dobro i mudro govoriti, jeli bi ti anda išel s menom k tomu kralju, pak kaj bi mi to devojku za ženu sprosil?

Nato reče pastir. Ja bum išel. I tak su skupa išli i došli su vu varas, gde je taj kralj živel.

Gđa su došli do kraljevih vratih, onde jib je straža dočekala i zapitala: Kam idete? A oni su rekli: Mi idemo kralju, da prosimo devojku. Straža je pustil.

Kad su došli gori pred kralja, rekel je bogati clovek. Pomozi Bog svetli kralj! A kralj je na to odgovoril: Bog vam daj dobra deca! Onda je rekel kralj tomu bogatomu cloveku: Kaj je došel ov muž vu toj podrapanoj oprovu?

Pastir je ne čal, da bogati putnik odgovori, nego sam odgovori i reče: Ako sam ja muž vu zadržanoj opravi, ja imam više blaga nego ov vu ljepoj opravi i još imam preveć tri jezere ovcah. Pak ja vu jednu dolinu dojim, vu drugoj dolini sira delam a vu tretjoj smoka slažem.

Onda mu kralj reče: To je dobro, da tuliko blaga imaš.

Na to pastir odgovori. Nije dobro nego je z'o.

A kralj mu reče. Od česa more biti zlo, gđa ti veliš toliko dobro.

Pastir odgovori. Ej ves mi se smok pokvaril, i postal je žnjega gnoj.

Onda je kralj rekel: škoda kaj se je tak veliki kvar napravil.

Na to pastir odgovori: To meni nije zlo, nego mi je dobro.

Kralj reče: kak to sinko?

Onda pastir odgovori: Ja sam vzel plug i vole, pak sam izoral tri stotine rali zemlje ter sam vse posejal pšenicom.

A kralj mu na to reče, to je dobro kad si tuliko pšenice posejal.

A pastir odgovori: Borne nije dobro, nego je zlo.

A kralj reče: Kaj je pak?

Odgovori mu pastir: Prevrkla mi se pšenica, pak su mi zrasli same bukve i grabri.

Onda je rekel kralj: Oh tu je veliki kvar!

A pastir opet odgovori: Tu je meni ne kvar, nego mi je hasen.

Veli mu kralj, kak bi to mogla hasen biti, da ti se je vsa pšenica prevrgla?

Pastir mu odgovori: tulko pčel na bukve i grabre, da su pritisnule svrže tak, da je ne bilo moći videti niti svrže, niti korena.

Onda je rekel kralj: To je dobro, kad je toliko čmel doletelo.

Pastir odgovori: Borne nije dobro, nego je zlo.

Opet kralj, kak to?

A pastir odgovori, Pripeklo je jako sunce, pak se je ves med i vojsk raztopil i po dolu razišel.

Onda je rekel kralj: borne je i bilo tu zlo.

A pastir odgovori: borne nije zlo, nego dobro.

Opet pita kralj, kak to sinko?

A pastir odgovori: onda sam vlovil jednu buhu, i zaklal sam nju, pak sam kožu sšlekel iz nje i vu nju sam spravil tri stotine vozov meda.

Onda je rekel kralj: a bogme grdo si se zlagal.

A pastir odgovori: Ako sam ja lagal, ti si za istnu veroval. Ja sam te dosta vkanil, nego daj ve derojku, ja sam nju zaslu il.

Kralj nije mogel nškad nikam, nego je dal pastiru devojku, a pastir je dal bogatomu cloveku, a bogat clovek dal je pastiru silno nebrojeno blago.

Napisal
GLAD FERENCZ

KAJ JE NOVOGA?

Veliki mrtvec.

Naš minister bogostovja i školstva Augustin Trefort vumrl je ovih danov vu 72-om letu dobe svoje. Trefort rodil se je vu Homonni, varmegiji zemlinskoj, gde mu je otec rodjeni francuz jako blubljeni

i preštimani doktor bil. Već vu mladosti svoje skazal je osobito nagutnje za navuki i marljivom poslovanju. Škole visoke zvršil je doma, vu Budapeštu i drugih domaćih varoših, preputoval je skoro celu Evropu, da se spozna s navadimi i s napredkom pojedinih europejskih orasgov. Celo svoje življenje spreval je vu marljivom poslovanju i kak visoko vučeni, izprobani i neutrudljivi domo-rodec, polizal se je od časti, dok je 1872-ga kultusminister postal. Kak minister bil je pravi pravi otec i priatelj cirkve i školstva, usuprot svojoj starosti delal i posloval je naveke kak vu svojoj mladosti, a cirkva i škola ima mu puno zahvaliti. Starost ga je nazadnje svladala i on je prek leto dan teško betegoval, ali strpljivo boli podnaal. Augustuša 22-ga spovedal se je lepo pred svojim prijateljem biskupom Hornigom. Mir i pokoj duši njegovoj!

Izloženo dete.

Na željeznici vu Szolnoku našli su vu jednom vagonu, koj je za 405 vliakom iz Arada došel, jedno mrtvo dete. Na jedenkrat povelu su iztragu i za kratki čas našli su mater spomenutoga deteta. Pri sudbenoj iztragi bude se stopram imalo izkazati, jeli dete mrtvo vu vagon donešeno ili je tam vumrlo a sve moguće je, va ono nije naravskom smrtnju vumrlo, nego se ga je brzčas zlobna mati rešiti hotela ter ga vmorila.

Prevejanec.

Jeden nepoznati vetrenjak došel je vu Papi k trgovcu Gangu i predstavil se mu je za bližnjega rodjaka. Pripovedal mu je drugi dan, kak velike gešefte dela s gradjevntm drevom i da i vezda ima na banhofu veliki broj toga drevja. Ujedno mu i ponudi, nebi li i on nekaj od tih drv kupil? Gang nesluteći zla, posluhne rodjaka, kupi od njega jednu partiju, koju mu taki izplati. Ali za par dneva, kada je hotel drva zvoziti, videl je, kak je vkanjen. Drva ova bila su vlistitost željezničkoga društva, koje nije dopustilo ova odpelati, nego ga postalo vu potiru za finim i prevejanim rodjakom.

Nesreca na morju.

Iz Newyorka dohadja glas, da je opet pri Tan-Francisko velika nesreća se pripetila.

Vu velikoj megli tresnuli su se dva amerikanski parobrodi, pri čem je jeden skupa sa 45 ljudih prepal i čisto vtvonul. I drugi brod je jako ozledjen, nu njemu je sreća tak daleko služila, da se je jošće za vremena k obali potegnul i ovak propasti oslobodil.

Snajderova domisel.

Vnogi ljudi imaju navadu pri pašenju, da hoteli si pipu našgati, šibicu na stanovitomu mestu hlaćah svojih potegnul. S tim se hlaće jako mažu a i kvare. Da se tomu doskoči, domislil se je jeden krojač vu Pittsburgu imenom Willard i zešil je na svake hlaće nalazeće se v njegovom skladišču na ovom stanovitomu mestu falat smirgelpapira, na kojem se šibica brze vužge a hlaće se pri tom nekavre.

Strahoviti viher.

Vu Austriji je na novo pak strahoviti viher ladal ovih danov. Vu Asparnu, Niederleisu, Hüttendorfu, Landendorfu i Pürschendorfu, takovom je silom puhal, da je preko 100 hižah stranom spokvaril a stranom sporušil. Na zadnje spustil se je strašni oblak na ove občine ter je tak oblejal, da ne samo da jim je voda veliki del imetka odnesla, nego je i vnojo ljudih potopila.

Verno družinče.

Blizu Pápe vu Dáka obavija se pri grofici dovici Battyáni Lajoša lepi jubileum. Pri njoj je najme vu službi Brandmayer

Szerkesztőségi iroda.

Főter. Szt.-Pérezek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közleményre Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartók és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak

MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi társadalmi és közérdeklődő egyesület”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” és „Alad-Muraközi Takarékpénztár” és „Önszolgáló-egyesület” s a Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egyes évre 4 ft

Fél évre 2 ft

Negyed évre 1 ft

Egyes szám 10 kr.

Hirdetések meg elfogadtatnak:

Budapesten: Goldberger A. V. és

Eckstein B. hird. irod. Bécsben:

Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,

Daube G. L. és társai és Herold

Brünnen: Stern M.

NYILTÉR PÉTISORA 10 KR.

Melléklet a „Muraköz” 1888. évi 35. számához.

265
kg. 88.

Árverési hirdetmény.

Kottori község képviselőtestületének határozata értelmében a község tulajdonát képező haszonvételek (regalia) nyilvános árverésen haszonbérbe adtnak. Árverési határnap **1888. évi szeptember hó 10. napjának d. e. 9 óraja keltüzetik.**

Az árverés tárgyát képezik: —

1. Korasmáltatási jog (Weindatz) egy évre, vagyis 1 89. évre kikiáltási ár	—	4000 ft.
2 Révi átjárás (murai comp) egy évre vagyis 1889 re kikiáltási ár	—	1000 „
3. Nagyvendég-ő épülete 3 évre (1889—1891) kikiáltási ár	—	300 „
4. Vasúti vendéglő épülete 3 évre (1881—1891) kikiáltási ár	—	300 „
5. Révi korasma épülete 1 évre 1889 évre kikiáltási ár	—	100 „
6. Gorinyáki osádra épülete 1 évre 1889 évre kikiáltási ár	—	50 „
7. Helypénzszedés 1 évre 1889. évre kikiáltási ár	—	200 „
8. Községi nagy pincze egy évre 1889 évre kikiáltási ár	—	50 „
9. Községi kis pincze egy évre 1889. évre kikiáltási ár	—	20 „

Bánatpénz a kikiáltási ár 10⁰.-ka. Zárt ajánlat nem fogadtatik el. (Offert wird nicht angenommen.)

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők a hivatalos óra alatt s kívánatra írásbeli tájékoztatást is ad az eljárárság.

Kelt Kottoriban, 1888. augusztus 17-én.

KELE GYÖRGY, jegyző.

742 1—1

HUDAS PÁL, bíró.

Elfogadtam a meghívást, mert beszélni valóm volt még barátommal. Az estebéd csendesen folyt le, mert a háziasszonyka kevés beszédű, bár annál nagyobb élvágyú volt; barátom másrészt nem tudott enni, szüntelen rám nézett s szemekénc hci aggódó, hol kérő, hol bánatosan kesergő tekintetel köcsönzött. A dolog rendkívül oulatatott, nagy kedvem kerekedett s beszélttem három helyett.

Nyolcz óraker barátom engedélyt kért nejétől, hogy engem elkiserjen.

Mikor az utcán voltunk, nem tudtam tovább elfojtani kacagásomat.

— Tehát, Bandikám, mégis csak gouvcrnantenál maradtál!

Barátom zavara telőpontját érte.

Meglátszott arczán, hogy roppantul küzd lelkében. Végre elhatározta magát s fájdalmas sóhajjal karon fogott.

— Meg fogom magyarázni az egészet, —

nóm, elég hangosan, hogy én is meghalljam, azt sugta Csághy Irmának:

— Nem találja, kedves Irma, hogy Halász ur izetlen?

Irma nevetett, mi a következő feleletre batorított engem:

— Bocsanat, kisasszony, azt hiszem, nem tudnék oly izetlen mondani, mit bájos lenye felől ne tudna!

Igaz, hogy keményen fejeztem ki magamat, de ismered ellenszenvenmet a gouvcrnantok iránt; én tehát nem éreztem feleletemert lelkiuradalást.

Csághyek különlekekép velték azt; Irma hangosan nevetett, míg a többiek megdermedten néztek rám. A nevelőné pedig egy méltóságtejes pillantást vetve Irmára s egy lecsujtot rám, felkelt s szótlanul távozott. — Ez volt a jel a támadásra, mindenki hadat indított ellenem. Laci örültnek nevezett, Csághy ur illetlennek találta a dolgot, melyért azonnal bocsanatot kellett volna

s azon szándékkal jöttem kegyedhez, hogy tekintettel őszinte megbánásomra, szives bocsánatáért esedezzek. — Törédelmes arczot öltöttem, de ő hidegen felel:

— Nem értem, mi végből szükséges, hogy megbocsássak önnek.

Mozdulatot tett, hogy elhagyjon

Ohó nem oda Buda! — gondolám — már ez egyszer meg fogsz bocsánati, eszközökben nem leszek válogatós

— Fennhangon pedig ezt mondtam:

— Mélyen megszorított kedves kisasszony,

hogy ily könyörtelen irántam, ki úloban megbántam a hevessegen sugalta szavakat. Hogyan!

hát nincs hely sziveben kérésem számára? Oh,

én oktondi, elég boldog voltam remélni, hogy elfogadja ajánlatomat!

(Folytatása köv.)

E tekintetben nézetem a következők: Tartson a város gyászokcsit és 2 lovat. Tegyük fel, hogy a kocsi 200 frt, 2 lo 400 frt, a gyászlepel 100 frt, fekete öltözet a kocsis számára s egyéb apróságok 100 frt, összesen tehát a beszerzési tőke 800 frt. — A kocsis fizetés, a lovak tartása s a szerelvények kijavítása évenként talán 600 frt, ami a község pénztárából volna fedezendő. Megjegyzem, hogy a lovakat egyéb községi célokra is lehetne használni. Minden temetéskor a szerelvények használatáért 3-4 frtot kellene a város pénztárába fizetni. A vezetés valamely hivatalnok hatáskörébe tartoznék. A városnak nem szabad azonban arra számítani, hogy a bevétel teljesen fedezze a kiadást. Ne fájlalja a netalán túlkidárat, melyet a humanizmus oltárára kell áldoznia!

A további teendőket a temetés körül az illeték belátására kell bízni.

Eszembe jut egyik tanárom mondása: „Ha Önök nőtlení fognak, biztosítsák jóvőjüket vagy gazdag, vagy protekciós házasság, öreg napjaikat pedig megtakarítás által.” En pedig azt mondom: „Ha azt akarjuk, hogy temetési költségünk legyen, tegyünk következetesen hetenkint 10 krt nem a „biztos bukásnak” kitlett temetkezési egylet kasszába, hanem a biztosabb alapon nyugvó póstatakarékpénztárba s halálozás esetében biztosítva vagyunk.

Igy gondolom én, tek. szerkesztő ur! a lapiában megpendített eszme realizálását

Szepes Igló 1888. aug. 21-én.

UJVÁRY M.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Gróf Festetics Jenő ur mult hó 27-én az éféléli gyorsvonattal zala-ujvári kastélyába több havi távollét után, megérkezett.

— **Égyezts.** Terbócz István minisiteri titkár, vidékünk szülötte, m. hó 19-én jegyet váltott Budapesten Becker Hermin kasszanyival. Sok szerencsét és boldogságot kívánunk a kötendő frigyhez!

— **Hymen.** Bölcs Sándor a csáktornyai járás szolgabírája m. hó 18-án esküdtött örök hűséget Geischler Mili kasszanyinak Keszthelyen. Násznapok voltak: Szilágyi Gyula és Hegedűs Béla, nászasszonyok: Szilágyi Gyuláné és Hegedűs Béláné Szerencse és boldogság kísérje a frigyét!

— **Hymen.** Dittrich János városunk polgára m. hó 25-én vezette oltárhoz Marczus Matild k. a Csáktornya. Násznagyok voltak: Nuzsy Mátyás és Szieber János, nászasszonyok: Nuzsy Mátyásné és Szieber Jánosné. — Szerencse és boldogság kísérje a fiatal pár útját!

— A kottorji önk. tüzoltó-egylet alapszabályai a belügyministerium által megerősítettek.

— A polsztrai botrány. A mult vasárnap (aug. 26-án) a polsztrai, stayerországi szomszéd határ-városkában Ö Felsége uralkodásának 40 és a község fennállásának 400 éves emlékére szép ünnepély rendeztetik. Meghívtattak ezünnepélyre: a stayer szomszéd községek, a szomszéd Magyarországból, különösen pedig Csáktornyai a községben kívül Csáktornya város elöljáróság, tüzoltó-egylet s at., ugyszintén a szomszéd Horvátországból, különösen Varszodról ugyanily testületek és egyletek. Több ezere menő köznöcs (stayer, szlovén, horvát, német és magyar) jelent meg az ünnepélyen. A horvát és vend. dilárdák énekeltek; vend. és horvát nyelven ünnepi szónoklatok tartattak tapintatosan, minden poitikai vagy nemzetiségi célzatoság vagy vonatkozás nélkül. A polsztrai szom-

szédök Ö Felsége jubileumát és városuk emléket ülték meg s a rendezőség ez ünnepélyt valódi népünnepé tette, került minden szót, amely a jelenvöltségün magyarság hazafias érületét sértette volna. Csakhogy a szép ünnepély nem maradhatal ment a botránytól és sajnos — a botrány előidézője egy magyarországi, muraközi pap volt. A neve Dogsa Mihály, káplán, jelenleg a máczinezi magyar királyi alami plébánián mint helyettes plébános hirdeti az Isten igazját (1) és szörja a muraközi nép köze a konkolyt, a pánszláv eszméket. Hogy milyenek ezen urnak az elvei és reményei: több ezer ember előtt elmondotta a polsztrai ünnepélyen. — A program már végére járt, amidőn a káplán ur felolalkodott a tribünre és vend nyelven beszédet tartott, amelyben kíméletlenül megtámadta a magyarságot s a többi közt ostobának nevezte a muraközi népet, amely a magyarok jármála alá engedte hájtani fejét; de ugymond: nemsokára eljő az idő, amidőn a muraközi horvátok, a horvátországiakkal és a stayer-szlovénokkal egyesülnek sat. A jelenvöl muraközi magyarság és a muraközi nép a legnagyobb megbotrányozással hallotta a káplán ur szavait; voltak, akik tütyél és piszszegéssel adtak jelet nem teiszó-üknek és csakis a higgadtabb elővigyázatának köszönhető, hogy nagyobb botrány nem történt és a rökön elégteltel kereső magyarság tüzeiből része ép börről menekült meg az ünnepély színhelyéről. — A hazafiságról vidékünkön ismert és tisztelt felső-muraközi esperes és ez. kanonok ur értesülven az esetről, alantás közölgött, a hirdető káplánt azonnal fejlejtette a zagrabi bibornok-érsek urnak, akikől méltán várjuk, hogy a káplánt azonnal elmozdítja helyéről s bellebezi valahová olyan helyre, ahol elveivel és szavaival nem botrányozhat meg senkit sem és ahol igéit szabadon hirdetheti. — Elképzelhető, mily károkat tett a káplán ur máczinezi hívei hazafias érületében azon néhány hónap óta, amióta a beteg plébános a plébánosi teendők végzésében helyettesíti s eligondolhatjuk, mit fogna még tenni, ha helyén maradna. A hirdető vált káplán viseledése mélyen megbotrányozta Csáktornya és a vidék hazafias lakosságán kívül még a zokait is, akik nem a legkibotrányabb hazafiak híreben állanak. Amint legujabban értesülünk, a polsztrai botrány hőse a Szaterecsis eszmék hirdetésé miatt büntetés-képen helyzetettet át Horvátországhól Muraközbe.

— **Hét gyilkosság; Légrádon.** E hó 12-én Szerpák Ilona vidoveczi illetőségű szolgálok Domboruról Légrádra menet 10 hópasos cseszemőjét a Drávára dobta. A hulla 14-én a légrádi malmoknál ki lett fogva s eltemetve. A cseszőrség nyomozván a dolgot, kitudódott a bűnös, aki időközben Légrádról eltűnt. Aug. 22-én végre rájött tek, hogy a bűnös anya egy légrádi pajtában a széna között rejtőzködik. A bűnös anyát elfogván, mindent bevallott. Atadott az illetékes hatóságoknak. — Ugyancsak Légrádon m. hó 24-én, egy házban lakó két mcsótha testvér: Pévecz Mihály és Trescsén József mészárosok valami csekélység miatt összeszólalkoztak a mészárszéknél. Az ifjabb testvér: József, bárdot fogott s azzal le akarta vágni testvérét, mire bátyja Mihály, a kezében levő mészáros késsel hozzavágott oly szerencsétlenül, hogy öcscsét nyakszirten találván az pár p'rcz mulva meghalt. Pévecz azonnal önkényű jelentkezett s letartoztatott; a vizsgálat most folyik ellene a kanizsai törvényszék-nél. Levelezők irja, hogy az egész légrádi köznöcség részvétel viseltetik a testvérgyilkos szomorú esete iránt, mert Pévecz szorgalmas, jóra való iparos, holott meggyilkolt testvére kicsapongó goromba és házsártos természetű volt. Mindenki öszintén kívánja, miszerint Győrffy kanizsai ügyvéd azon buzgólkodását, hogy Pévecz mihamarabb szabadlábra helyeztesék — siker koronázza.

— **Üngyilkosság.** A só-Lendván m. hó 30-án reggel Pető István ügyvédi irnok, saját lakásán, vízzel töltött pisztolyal

agyonlötöte magát Az üngyilkos családös ember.

— A muraközi tanítókör m. hó 30-án választmányi ülést tartott, amelyen felolvastattok a nagy-kanizsai tanítókör átirata, amely sérelmesnek és jogtalannak találja a központi választmány azon intézkedését, hogy a közgyűlés ez idén nem tartatik meg. Ugyancsak a megyei tanítóegylet elnöksége megkérdezte a kört, vajjon hozzájárul-e a kanizsaiak azon indítványához, hogy a közgyűlés szeptemberben mégis megtartassék? A választmány nemmel felelt; indokait az elnökséggel közölni, a kanizsai körnek pedig válaszólni elhatározta.

— Tüz Kottoriban m. hó 26-án, vasárnap d. e. 9 $\frac{1}{2}$ órakor ütött ki, midőn a nép legnagyobb része a templomban volt. A veszély hallatára a nép egyszerre kirohant, úgy, hogy a lelkész egyedül maradt a szőcséken. A tódulás alkalmával baj nem történt. A tüz 3 szalmaházat és 8 g zdsábeli épületet hamvasztott el. A kár körülbelül 4000 frtra rug. Szélcélen lévén, a helybeli két fecskendő által a tüz csakhamar lokálizálva lett; közben több vidéki, u. m. a légrádi tüzoltók, alsó-domboruiak, alsó-vidécsiek és mura-keresztúriak fecskendőkkel megjelentek. Különös figyelmet érdemelnek Cipauer János bpesti cég écszesteremberei, kik községünkben körülbelül 5-6 hét óta dolgoznak, a tüz tovább terjedésének megállításában nagy fáradságot fejtettek ki. Fogadják azért úgy ök, mint a fent említett községek a becses segélyért Kottori község leghálásabb köszönetét! P.

— Kottori Hirschler Miksa ur, miniszteri iskolalátogató hivatalos látogatását a jelen tanévben nálunk mult hó 22-én a megtartott zárvizsgálatok alkalmával teljesítette. Látogató ur a kora reggeli óráktól egész esté 5 óráig hallgatta az egyes osztályokban a tanulók meglepő és határozott feleleteit úgy horvát, mint magyar nyelven is. A vizsgálat után, melynek eredménye teljesen kielégítette iskola látogató urat, forró szavakkal fejezte ki meglegedését a tanstület minden egyes tagjánk. A magyar nyelvben legszebb lömenetet tanustölt növendékeknek 12 darab értékes jutalomtárgyat volt szives adományozni, fogadja e szép tettéért a tanító kör és a tanulók nevében a leghálásabb köszönetünk nyilvánítását Kottori 1888. aug. 29. Steinauer József.

Stridó, 1888. aug. 23.

Tek. Szerkesztő Ur!

Engedje meg, hogy a közel szomszéd-ság némi megismeretése célából becses lapja hasábjain egy Regedéig-tett kirándulást röviden leirhassak.

Már igen sokak által hallottam Alsó-Stejer regényes vidékéről s annak csinos és tiszta városairól, tehát égtém a kíváncsiságtól annak egy hozzánk legközelebb fekvő vidékével s különösen a sokat dicserő Regedével (Radkersburg) megismerkedni.

Vége óhajom teljesült; amennyiben a mult hét egy gyönyörű derült reggelén át-lépve Magyarországot határárt, Stejer földre éntünk.

A kép, mely itt az utas elé tárul, igazán megragadó! Az ut délnyugati oldalán egymásba lúzóde vonulnak tova a szőlőkkel ko-zorozott hegyek láncolatai, minden csucson egy-egy regényes kápolnával koro-

Eleanora kak komorna (sobarica) već 50 let, a ovo dugotrajno njezino verno službovanje obavila je gfoica ovh danov s velikom svečanostju i s paradom ter lepo darovala i s bogatimi dari nadelila verno komorna. Bormeš je ova zasluzila lepu hvalu ne samo od svoje gospe, nego i od strane celoga sveta!

Zmršnjeno jezero.

V našoj domovini, kak smo pisali, zamrznjen je jeden del gorskoga jednoga potocića, kak nam pak iz Svajcarske pišu, tam se je vu kantonu (okružju) glasuskom jezero muttsko tak zamrzlo, da je po njem moci prez pogibelji hoditi. Ledenu koru pokriva debeli sneg i cela okolića pokazuje lepi zimski kip. To je bormeš za augustu velika novina!

Lajošovo.

Godovni dan velikoga našega domorođca Kossutha Lajoša oblužavali su v celoj domovini kak svako ljeto tak i ljeto s velikim oduševljenjem. Osobito je delovala mlade univerzitetska i društva svakovrstna, ob kojih odposla je takaj telegram vu Turim, da pozdravi staroga domoljubitelja, kojemu ima orsang naš zavaliti slobodu i neodvisnost svoju.

Zmrnjeni potok vu augustu.

Vu varmegijiji máramaroškoj, gde je kak znamo, neizmerno breznata zemlja, zamrznuo se je prošle zime jeden potocić vu dolini kvasna zvanoj. Vu dugotrajnoj lanskoj zimi stala je pojedno na tom potociću zamrznjena kora ledena, do protuletja narušilo se je na ovu koru vno go zemlje, na kojoj počela je s protuletja trava rasti. Ova se je na skvoro tak obrasla, da sućani traki nisu mogli ledenu koru rezaliti i potok još vezda pod ovom, kak pod kakovom boltom tće, a buduć je vraćna velika prećia to se ufaju, da bude naravna ova novina do k letu još ovak ostala.

Zveplenje lagva.

Vu Aradu pretakali su dva težaki v jednoj pivnici vino. Kada su lagve dobro oprali, začeli su je supotiti (zveplati, šlagirati).

Vu jeden hip pukne jeden od supoćenih lagvov ter strahovitim praskom izbije svoje dno iz daleka od sebe odhti. Buduć je baš jeden od spomenutih dveh težakov tam stal, to je duo lagva njega ravno trefilo, potrlo mu jednu ruku, jednu nogu, a i vu licu ga taki ozledilo, da siromak vezda vu pogibelji življenja leži. Pazimo pri supoćenju lagvov!

Kratke novosti.

Ogenj bil je vu Kottoribi 26 ga augustuša, vu nedelju, gda su ljudi vu cirkvi bili. Svi su se preplašili i z cirkve van odbežali, sam plebanus je nuter ostal. Zgorelo je 3 hiž i 8 gospoiarstvenih stanjah. — Iz Le grad a nam pišeju, da je Srpak Jelena služkinja 12 ga augustuša svoje 10 mesecov staro dete vu Dravu hitla. 14-ga su mrtvo telo pri legradskim brodu našli i pokopali a strašnu mater, koja se je skrivala, 22-ga augustuša prijeli. — Vu Le grad u se je 24-ga aug. takaj i ovo strahovito pripećenje dogodilo. Pavec Mihaly i Trešćen Jožef mesari si po otcu brati, su se svadili vu mesnici. Jožef je hotel s braćiljom Mihaly zaklati, Mihaly na to vudri smesarskim nožom proti Jožefu tak nesrećno, da ga vu šinjaku zgodi i brat mu za nekuliko minut vuure. Mihaly se je taki javil pri žandarjiv, koji su ga v Kanizu k sudu odednali. Svi legradčani se žalu u nad Mihaljevoj nesreći, ar je pušten i marljiv clovek, naproti njegov brat grebojanski clovek i vliki lump. — Petó Stefan pisar vu Lendavi se je 30 aug. v jutro s vodom nabitom pištoljom vu glavu strelil i tak su življenje vzel.

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Štacunarski detić. Čudnovito je to, odkad je gospa Šlagmajerica zamuzna, od onda vsaki tjedan treba jednu metlu.

Štacunar. Siromaski njezin muž!

Dogovorili su se dva pajdaši, da budu prez oružja s golimi rukami živoga vuka vlovili, i da budu iz njegove kože si kape dali napraviti i tak druge vuke plastili, i tak su otišli jeden dan vu sumu i probaju, od njih dvih koj bude bolši junak. Opazili su vu šumi jednoga vuka, i obodva su bežali za njim, i jeden je bil hitreši od drugoga i vlovil je vuka, ali vuk nise hotel šaliti, već on pograbi toga junaka. Ov se našel vezdu vu muki neprikliti, zato je počel kričati pajdašu za pomoć i pajdas je dobežal i komaj živoga oslobodil od vuka. Onda ga je pajdas zapital: Kaj ti je rekel vuk, gđh dte se zestali? Ah prosil me je ljepo, kaj mu nebi prodal kožu, a ja nistem hotel na to privoljiti, i zato smo se posvadili.

Sudec (k jednomu potepuhu). Pokehdob su rešti prepuji, budete privremeno zaprt vu pandsuk j hiži.

Potepuh Prosim ponizno gospodina sudca, naj si nedelaju tulike neprilike, ja morem i drugi krat dojti, gda bude više mesta.

Kolendar.

(Od 26-ga do 1-go)

2. Nedelja. Anđel čuv. Zenon muć.
3. Pondeljek. Mansvet bišk.
4. Torč. Rosalija.
5. Sreda. Viktorin bišk.
6. Četrtek. Zakarij priz. Mladi mesec.
7. Petek. Regina dev.
8. Subota. Mala meša.

Licitacije.

Proti Kutnyák Marij, 14-ga septembra vu Marofu.

Proti Szalay Balazu 20-ga septembra vu VII. distriktušu.

Proti Lepen Jožefu, Štefanu, Marii i Matjašu vu Turciš i 14 ga septembra.

CENA ŽITKA

Kuruza 6. 6.20 Pšenica 7. — 7.15 — Hrz 5. — — Ječmen 4.50 5. Zob 4.50 5.

LOTTERIJA.

Bpešt 26. augustuša 1888.

64. 62. 61. 89. 33.

Ođgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF

2533. szám tk. 1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint telekkönyi hatóság közhírré teszi, hogy a muraközi takarékpénztár végrehajtatónak Szalay Balás és társai végrehajtást szenvedő elleni 69 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírószág területén lévő a VII. hegykerületi 26. tk. kvben 44je hrsz. a ingatlanból Szalay Balás és nejét Pintarits Mariát illető $\frac{1}{4}$ részére 68 frt a VII. hegykerületi 95 tk. 239. hrsz. a,

egész ingatlanra 75 frt a VII. hegykerületi 728 tk. 286. hrsz. a. ingatlanból Szalay Balás és nejét Pintarits Mariát illető $\frac{1}{4}$ részére 27 frt 40 kr. a VII. hegykerületi 13. tk. kvben felvett ingatlanokból Szalay Józsefet illető részére és pedig 5. hrsz. a. jutalékkára 130 frt 21 hrsz. a. jutalékkára 24 frt ezen tk. kvben felvett aránylagos legelő s erdő jutalékkára 12 frt 50 kr. a VII. hegykerületi 52, tk. 82. hrsz. a. ingatlanból Meglits Josefet illető felére a VII. hegykerületi 558. tk. 125j5 hrsz. a. 92 frt 1256. hrsz. a. 82 frt értékben elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 20. napján d. e. 10 órákor a VII. hegykerületi bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezeni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át vagyis 6 frt 80 kr. 7 frt 50 kr. 2 frt 74 kr. 13 frt 2 frt 40 kr. 1 frt 25 kr. 40 frt 10 kr. 9 frt 20 kr. 8 frt 20 kr. készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § á értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1888. július hó 4. napján. A csáktornyai kir. járásbírószág mint tkvi hatóság. 734 1—1

2530 1888. tk. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág, mint telekkönyi hatóság közhírré teszi, hogy Fleig György végrehajtatónak Kutnyák Mária végrehajtást szenvedő elleni 18 frt 90 kr. tökékövetelés, és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék, a csáktornyai kir. járásbírószág területén lévő, a marofi majorlakai 146. sz. tk. kvben 221j1 és 221j2 hr. sz. a. felvett ingatlanokra 196 frt és 18 frt becsárban; továbbá ugyanazt a marof-majorlakai 162. tk. 396. hrsz. a. ingatlanra 91 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1888. évi szeptember hó 14. napján d. e. 10 órákor a majorlakai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezeni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át vagyis 19 frt 60 kr, 8 frt 80. kr és 9 frt 10 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § á értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1888. július hó 4. A csáktornyai kir. járásbírószág mint telekkönyi hatóság. 735 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A perlaki kir. bíróság, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Zalamegye ösz. árvtára végrehajtatónak Leppen József illetve Leppen István, Mária és Mátyás késedelmes árverési verők elleni 139 frt 63 kr. töké, ennek 1880. január 1-től járó 8 százaléki kamatai 45 frt 24 kr. per, vajtás s árverési költségek, ugy jelenlegi 7 frt 20 kr. b-

prigne, taki ov pobegne znajući, da se za kamenom približe. Usuprot pak na ravnicah ima takovih pokrajinah, gde na daleko i na široko nemoreš najti najmenšega kamenčeka.

Erdelj je zbok svojega visokoga položaja vno go mrzleši, nu Magiarski orsag je osobito na svojih dveh nizinah vno go topliši, nego bi mi to iz njihovog zemljopisnog položaja suditi mogli. Zrok je tomu peskovitom tlu pak i to, da te nizine jako nisko leže ter zbok toga jako su obranjene od severnih vetrov s karpatskim pogorjem, koje gore svu topliu sun anu odbijaju dol na ravnici, gde ju zadržavaju i ovak je ta ravnica kak jedna cvetna dolina

Iz toga se more suditi, zakaj u susednih zemlah grozdje dozreli, ali je kiselo dočim vu zapadnom kraju našega orsaga raste po celom svetu glasovito vino pod imenom „rusti i šopronski desert“. Preko medje dinje smo pod steklom dozreliju, vu Požunu pak vidimo na pijacu cele brege domatih dinjah.

(Dalje sledi)

Z A B A V A

Strahoviti sud.

Vu jednom manjem varšavcu Francezke živel je pred mnogo let, jeden dosta bogati gradjan, koj izvan nekoliko rahih dobre i uredno obradivane zemlje, imal je, takajše jeden lepi vinograd, vu kojem je osebužno dobro vino raslo. Ove gorice željel je od njega, nekoj visokoga plemstva kraljevski častnik, kupiti, ar su ru se vrlo dopale, nekaj radi toga kaj su bile na lepom mestu, a još više radi toga, jer su bile radi dobrog vina, koje je u njih raslo, na glasu.

Oraj plemenitaš i častnik je tomu gradjanu više krat zval napravo donesti, da vu vinograd proda, te mu je već i za njega više novac ponudjal, nego je i sam vinograd bil vreden, zvan toga mu je i obećaval do smrti njegov prijatelj ostati i kakti plemenitaš, a k tomu i visoki kraljevski častnik, vu vsem mu na ruku itti, ako mu ovu želju izpuni i vinograd proda.

Purgar vendar, kajti je s tm vinogradom i sam veliko veselje imel, nikako se nije dal vpuniti i nagovoriti, da bi mu ga prodal, već se je s tem uvek sprječaval, da je njemu i njegovoj obitelji potrebno.

Ov gospon, kad bi videl, da vu purgar na tlikje njegve prošnje, svoj vinograd odpuštitu neće, vrlo ga je zamrzil i na njega jal vzal, vrlo bi mu se bil rad fantil, da je samo ikako mogel, ali gradjan je bil uvek uredan i nikada ništ kriv, te tako taj častnik nije mu mogel ništ naškoditi.

Pripetilo se je na jeden krat, da je taj gradjan zbežetal i vumrl. Sad je voda na melin toga gospona dotekla, ter prilika se odprla, da bu mogel željeni vinograd si prisvojiti. Kak je anla za smrt purgara dočul, prva skrb mu je bila, da dva čoveka najlje, koji bi hoteli krivo svedočiti i ako bi potrebno bilo, i krivo priseci. — Za dobru plaću brzo je našel takove dva bezbožne gradjane, koji su za volju toga visokog častnika, a još više za volju novac, koje im je nudjal, na njegov bogomrzki i bezobrazan predlog pristali. Zovemli ništarijami se je on jedne noći dogovarjal, i kada bi njm svoj celi plan bil povedal, otišel je s njimi skupa na grobje, gde je pokojni gradjan počival, da se ve jedenkrat, zak je rekel, žnjim za taj vinograd pogodi i naravnau.

Vam, koji to čitate, se morebiti to smešno vidi, kaj sem sad rekel, da se je prešel na grobje z mrtvem za gorice pogadjat, ali ali čajte ov novi način pogadjanja.

Kad su na grobje zlopatami obskrbljeni došli, reče častnik ovoj dvojici, da naj grob pokojnoga gradjana odkopaju i raku odpru, vu kojem je već smrdljivo truplo gradjana ležalo. Grob bude odkopan i raku odprta a častnik spusti se dole k mrtvecu i punu mošuju s cekini mu vu ruku postavi, zatim se obrne proti ovem dvem svedokom, ter njim reče: „Moja gospoda! sad sami vidite, da sam ja peneze za vinograd ovomu človeku vu ruku dal i da on iste prez svakoga protivljena je prijel, vi anda na svakem sudu budete mogli pravično valutati i svedočiti, dapače i priseci, da je meni taj purgar svoj vinograd prodal, a ja da sam mu ga do kraja crva u vlastite ruke izplatil. Na to su mu se svedoci svojim poštenjem (koje nisu imali) zavetovali, da budu poleg njegove volje sve svedo ili. Častnik sada mošuju s penezi tomu mrtvomu iz ruk natrag vzeme i u žep dene oni pak zapru raku jamu zaruse i grob prvobitno naravnaju. Po včinjnom poslu povrnu se svi skup domov aldomsa pit, a častnik je od veselja skakal, kak da bitu stvar Bog zna kak mudro bil zpeljal.

Drugi dan postavi se taj častnik i čudnoviti kupec u posed vinograda, a udovi, na koju je spadal, da poručiti, da ona znijm već nikaj nema jer ga je on od njezinoga muža kupil.

Sad je do tožbe i do pravde. Sudec pozove k sebi častnika ter mu pribodi, da ga udova pokojnoga gradjana tuži radi silovitog i nepravdeknog posvojenja njezinih goric. Častnik se brani s tem, da je on te gorice od njezinoga pokojnoga muža kupil i njemu iste pred dvemi svedoci podpuno izplatil. Svedoci dođu i pred sudom valuju, da su oni polag bili gde se je taj gospon s pokojnem purgarem za gorice pogodil i njemu iste vu vlastite ruke izplatil. Njim se na reči nije verovalo, ali su oni nato prisegli. Siromeska udova se pravda, pregovarja, kriči, plače i veli, svedočanstvo ovih svedokov nevalja, njihova prisega je kriva, da su oni od toga gospona podmičeni i da zato lažljivo svedoče, da ona za nikakove peneze nezna, koje bi tobok taj gospon za gurice bil dal i da njemu ništ niti na pameti nije imal i kada komu taj vinograd prodati, nego da je doduše taj gospon njezinomu pokojnomu mužu visekrat za te gorice govoril, ali njezin muž od nikaprodaje niti čuti dal nije i jer ih je za peneze ne mogel dobiti, s toga je sad hoće silom i prevarom prisvojiti. Ali sve je bilo badava, svedoci su prisegli, a udova je pravdu skup s vinogradom zgebila.

Sad se je vdovica odputila do samoga kralja i njemu svoju nevolju u audienciji tužila. Kralj je svojem dvem tolnackom nulozil, da tu stvar iztraže. Medtemtoga i na tom sudu je častnik obladal a udova opet pravdu zgebila. Udova, kad bi videla, da je i na kraljevskom sudu zgebila, odputi se još jedenkrat k kralju, hiti se pred njim na kolena i moli ga za pomoć, ar ča su to podmičeni i krivi svedoci i samo to je zrok, da ona svaki krat pravda zgubi.

Kralj tužbu vdovice po drugiput posluhnuvši, tišil ju je i obedal joj svu pravcu izkazati.

Taki anda drugi dan, dal je vu svoj kraljevski dvor te dva svedoke dozvati, zmed kojeh je jeden moral dojt pred kralja, a drugi od njega tak daleko stati, da ga je videti mogel, a ne čuti, kaj je govoril.

Pita anda kralj prvoga, kaj je pred

njim stal: „Znaš li otecnaš moliti?“ Začudi se svedok na to pitanje i odgovori, da ne samo „otec naš“, nego i sve ostale molitve zna dobro moliti. Nato mu kralj reče: Nu dobro! kad znaš, tak moli pomalo i razgovetno celoga otecnaš. On počme moliti i svega je zmolil. Nato mu kralj reče: nu dobro si zmolil, moli sad veru božju. Sredok i veru božju izmoli. Kralj ga na to odpušiti sad moreš odti! On kušne kralju ruku, lepo se nakloni i otide.

Za njim moral je drugi svedok pred kralja, koj je do toga časa na strani stal i gledal, čak se kralj s prvem svedokom spomina, ali čul nije niti reči, ar je moral dosta daleko od njih na strani stati. Ovoga je kralj srdito pogledal i oštro rekel: Tvoj pajdas je meni sada svu istinu povedal i tak ju je prez svakoga zatezanja govoril, kak da bi otec naš molil, daj sada i ti govori istinu, ako ti je ivot drag, jer ako nebuš istinu govoril, tak znaj, da još danas ti pojde glava z ramena. Sredok na ove reči kralja prestrašen, pred njega na kolena opadne, i od početka do kraja vse je valual i povedal, kak je nje obodva kraljevski častnik po noći na grobje odpejal, kak su grob odkopali, kak kak su grob odkopali, kak je mrtvecu mošuju s cekini vu ruku metnal a potlam natrag u žep spravil, i ostala, koja su včinjena bila. Ovak je sve na svetlo došlo.

Kaj mislite sad, kaj je včinjeno z tem častnikom, koj je ove dva krive svedoke za peneze kupil, i s kojemi je ovu zlobu zpel? Zagrnela je zvrhu njega pravica kraljevska i strašen zvrhu njega sud je puknul, najmre:

Pokehdob ov častnik iz pohlepnosti za tudjem imetkom, vu vkanjivost i krivice se je spustil, ter grob pokojnoga gradjana razroval, raku odprl i počivajuće truplo z peklenškom prevzetnostjum razdražil i znemiril, zato još denes naj se živ vu zemlju zakopala.

I tako je još on dan včinjeno, niti se je tu gledalo na njegovu plemenitašinu, niti na gosposku visoku rodbinu, niti na cast, koju je obnašal, nego bez svake milošće, bil je živ vu zemlju zakopan, odkud, kajti je tudju zemlju, najme tudji vinograd krivično hotel prisvojiti, zadobil je zemlju pravičnu, koja mu je i črnu njegovu dušu van zgnjela.

Njegovi pako dva krivi svedoci, došli su pred redoviti sud, koj njim je opet zaradi krivog svedočanstva i krive prisega, poleg ondašnjih paragrafov zasluženu tamnicu dosudil.

Udova bila je natrag postavljena vu vlastništvo svog vinograda, kojega je posle ovog strašnog pripečenja, vu miru do smrti uživala.

Emanuel Kolay.

KAJ JE NOVOGA?

Vešanje.

Nezdavnja je imal Kozarek posla vu svojoj struki i ovo pak novo delo za njega! Vu Mitrovici ima obesiti Lang Imbru béreša jedne dovice.

Vu toga béresa zagledala se je njegova gazdarica Grossmann Magda gruntašica ter s njim vu vužešem zavezu živila. Da ju pak nikaj nebudu vu tom paćilo, dala je svojega supruga po gore spomenutom bérešu skoučati. Ali stvar se je sezuala i bereš Lang ina biti obešen a dobra njegova gazdarica i ljubovca dobila je ptnajst let rešta. Baš cinu odgovorna i primerena plaća!

Potres.

Vu Alesuthu bil je 17. o. m. ob 4 vuri po poldan mali potres, koj je samo par hipov trajal i nije nikakvoga kvara nigde napravil.

Árverési hirdetemény.

Kottori község képviselőtestületének határozata értelmében a község tulajdonát képező haszonvételek (regalia) nyilvános árverésen haszonbérbe adatnak. Árverési határnapul **1888. évi szeptember hó 10. napjának d. e. 9 óraja kitűzetik.**

Az árverés tárgyát képezik: —

1. Korcsmáltási jog (Weindatz) egy évre, vagyis 1 89. évre kikiáltási ár	— 4000 frt.
2. Révi átjárás (murai comp) egy évre vagyis 1889 re kikiáltási ár	— 1000 „
3. Nagyvendég'ő épülete 3 évre (1889—1891) kikiáltási ár	— 300 „
4. Vasuti vendéglő épülete 3 évre (1881—1891) kikiáltási ár	— 300 „
5. Révi korcsma épülete 1 évre 1889 évre kikiáltási ár	— 100 „
6. Gorinyáki csárda épülete 1 évre 1889 évre kikiáltási ár	— 50 „
7. Helypénzszedés 1 évre 1889. évre kikiáltási ár	— 200 „
8. Községi nagy pincze egy évre 1889 évre kikiáltási ár	— 50 „
9. Községi kis pincze egy évre 1889. évre kikiáltási ár	— 20 „

Bánatpénz a kikiáltási ár 10°-ka. Zárt ajánlat nem fogadtatik el. (Offert wird nicht angenommen.)

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők a hivatalos óra alatt s kívánatra írásbeli tájékoztatást is ad az elöljáróság.

Kelt Kottoriban, 1888. augusztus 17-én.

KELE GYÖRGY, jegyző.

LUDAS PÁL, bíró.

2315. szám. tk. 1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vurusits Maria főj. Szklepits Pálné novákovecki lakos végrehajtónak Vurusits Antal zavarscsáki lakos végrehajtást szenvedő elleni 210 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíró területén lévő a VI. hegykerületi 87. tk. 341. hrsz. a. 110 frtra a 258. hrsz. a. 10 frtra, a 276. hrsz. a. 12 frtra, a 348. hrsz. a. 111 frtra, a 862/4 hrsz. a. 176 frtra, a VI. hegykerületi 1428 sz. tjkvben 317. hrsz. a. 74 frtra becsült ingatlanok az árverést ezennel megállapított kikéltési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1888. évi augusztus hó 30-án d. e. 10 órakor

a VI. hegykerületi bíróságához megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 11 frt 1 frt 1 frt 20 kr, 11 frt 10 kr. 17 frt 60 kr. és 7 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes ététkapirban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán 1888. évi június hó 17. napján. A csáktornyai kir. bíróság mint tlkvi hatóság. 739 1—1

365. szám v. 1888.

Arverést hirdetmény.

Alulirt kikéltött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró ság 2360. számú végzése által Benedikt Ede csáktornyai lakos végrehajtó javára Kenyeres Mátyás palinovecki lakos ellen 86 frt tőke ennek 1887. é. i november hó 25. napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 40 kr. per-költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 310 frtra becsült egy talpra deszkából épült nagy pajta és egy kukoriczokasból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak. Mely árverésnek a 2360/1888. sz. kikéltést rendelő végzés folytán a helyszinén vagyis Palinoveczen ieendő eszközlésére

1888 évi szeptember hó 1. napján d. u 3 órakor

határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett indóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbit igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Perlakou 1888. évi aug. hó 16.

SOHAR KALMÁN

740 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

2526. 1888. tlkvi sz. m.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró ság mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sá-rosi László ügyvéd végrehajtónak, Szklepits István végrehajtást szenvedő elleni 105 frt 25 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék, a csáktornyai kir. járásbíró ság területén lévő, a f.-pusztákovecki 126. sz. tjkvben 16/a. hrsz. a. 251 frtra; 97/b. hr. sz. a 352 frtra; 112/b. hrsz. a 150 frtra; 140/b. hr. sz, 131 frtra, 276/b. hrsz. a. 74 frtra becsült ingatlanok és 40 frtra becsült legelő és erdőilletményre az árverést ezennel megállapított kikéltési árban elrendelte és hogy a feunebb megjelölt ingatlanok az

1888. évi szeptember hó 13. nap-ján d. e 10 órakor

a f.-pusztákovecki község házánál megtar-tandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési áron alól is eladatni fognak.

A verezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 25 frt 10 krt, 35 frt 20 krt, 15 frtob, 13 frt 10 krt, 7 frt 40 krt és 4 frtot készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 4. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisz-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értétkapirban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értel-mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű eiismer-vényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán, 1888. július hó 3.

A csáktornyai kir. járásbíró ság mint te-lekkönyvi hatóság. 738 1—1